

-Bladet

LOKALNYHETER FRÅN LÖABYGDEN

NR 1 2013

Hussvamp i Missionshuset har givit Torbjörn Lie ett stort men lärorikt extrajobb. Numera vet han hur man kapar en 20 ton tung skorsten underifrån.

Den svampskörden var inte god

Det är inte alltid tillräckligt att täta ett rör om man vill laga ett läckande avlopp. Ibland kan dessutom två skorstensstockar få lov att kapas underifrån, golvet i en hel lägenhet brytas upp, 36 ton sand och grus grävas bort, lika mycket fyllas på, en helt ny grund läggs och lägenheten byggas upp igen. Så var det i Missionshuset i Löa.

Som vi berättade i förra numret av Löa-Bladet upptäcktes fukt- och mögelskador i Missionshuset i höstas. Köksgolvet i Lars och Ami Cederins våning började plötsligt betesig underligt. Golvet sviktade och golv-mattan började få bubblor. Vid närmare undersökning visade det sig att det var en skada av värsta sort. Missionshuset var drabbat av hussvamp – den farligaste av alla virkesförstörare. Svampen som äter upp hela huset, enligt braskande artiklar på nätet.

Det var ett avloppsrör som inte var tätt. Kanske hade det stått och läckt vatten i flera år. Men eftersom Missionshuset är byggt på en sandås hade vattnet ändå sjunkit undan, utan avslöjande avloppslukt genom golvet. Men för hussvampen, vars sporer kan ha legat och väntat mycket länge, blev fukten tillräcklig. Och tillsammans med det kalk som fanns i bruket mellan de stora sinderstenarna i grunden till skorstensstocken mådde den riktigt bra. Fukt och kalk

(Forts på sidan 3)

KALLELSE

Löabygdens
Hembygdsförening håller

ÅRSMÖTE

söndagen 24 mars kl 18 i
Bygdegården.

Efter
årsmötesförhandlingarna
kommer Lars Cederin att
berätta om det indiska
hjälpprojektet Tede Trust
och den stödgrupp för
projektet som dottern Anna
startade för tio år sedan.
En god berättelse om
utbildning, social rättvisa
och ekologisk hållbar
utveckling.

Och så blir det kaffe och
smörgås förstås
Välkomna!

Rektorn ser skolan
som en maskin

Sid 5

Dagis byggs ut

Sid 6

Nytt företag i Löa

Sid 7

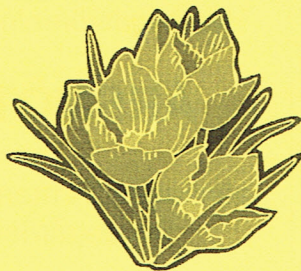
Som vanligt!

Det tar rysligt lång tid att få in optiska fibrer i Löas fastigheter, men annars står inte livet still i byn.

Löa-Bladet har som alltid en hel del nytt att berätta om. Ny idé, nytt bankgiro, ny rektor, ny utbyggnad och nytt företag. Och lite äldre saker däremellan. Som vanligt.

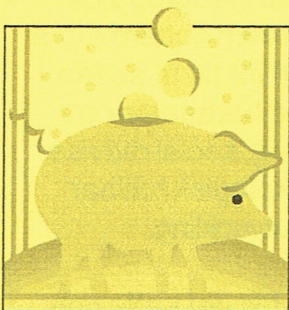
Nytt väder skulle vi gärna också rapportera om, men än så länge är mornarna rysligt kalla och snön ligger kvar. Men ljusare är det ju och visst kan vi hoppas på en sommar i år också. Och dessförinnan en vår förstäs.

En skön sådan tillönskas Löa-Bladets alla läsare!

17 mars 2013

Medlemsavgift per bankgiro!

Löabygdens Hembygdsförening har avslutat sitt postgirokonto och hoppas nu att alla medlemmar betalar sin årsavgift på bankgiro 133-0331 istället. Medlemsavgiften är som tidigare 75 kr för enskild medlem och 150 kr per familj.

Oavsett om ni använder bifogade bankgiroblankett eller betalar via internet är det förstås viktigt att ni kommer ihåg att skriva namn och adress, så att det går att pricka av i registret vem som har betalat.

Kassör för hembygdsföreningen är nu Lars Cederin, som nås på tel 070-23 23 407 eller 070-228 36 79

Kan Stripa bli räddningen för Löa byarkiv?

Järnmalsbrytningen i Stripa Gruva lades ner 1977. Men hela gruvområdet med det stora anrikningsverket från början av 1940-talet står ännu ganska orört och är sedan 2006 ett byggnadsminnesmärke. Anläggningen ägs nu av SKUAB, Stripa Kultur och Utveckling AB.

Ett kommunal bolag som ”skall bedriva kulturella, upplevelse-baserade och utvecklingskapande åtgärder kopplat till det traditionella bergsbruket samt därmed förenliga verksamheter”.

Ny VD för SKUAB är Carl-Eric Persson, som självfallet räknar med att upplevelser och utveckling i Stripa också ska komma Löa till del.

– Alla de för så viktiga verksamheterna i Bergslagen är ju numera museer och utflyktsmål och alla vill ha så många besökare som möjligt. Då bör vi ju samarbeta om det på bästa sätt, säger Carl-Eric. Löa hytta, Stripa gruva och Siggebohyttans bergsmansgård är var för sig intressanta besöksmål. Tillsammans ger de en ännu bättre bild av Bergsmännens rike och kan bjuda på upplevelser av många olika slag.

En annan idé som Carl-Eric har är att flytta Löa byarkiv till Stripa och SKUAB.

– Det är ju tyvärr så att man inte klarar hur mycket som helst med ideellt arbete och när vi nu inte har hittat en ny arkivfogde efter Ulf Johansson, så måste vi börja tänka i andra banor. Ett Bergslagens arkiv skulle mycket väl kunna platsa inom SKUAB och då skulle alla intressanta gårdshandlingar, fotografier och annat som finns i Löas arkiv också kunna tas om hand där av en ”riktig” arkivarie.

– Vi får väl höra med hembygdsföreningens medlemmar och dem som har deponerat material i arkivet vad de tycker om den idén, säger Carl-Eric, som ju också är sekreterare i Löabygdens Hembygdsförening.

En 50-årig tradition försvinner

Löa Sportklubb har beslutat att inte ha någon fest på långfredagen i år, såsom den haft i 50 år. Från början på Gästis i Ramsberg och sedan 1971 i lokalen i Löa.

Men intresset har mattats de senaste åren och sportklubben har därför beslutat att ordna något annat och festligt i samband med Löiaden 24 augusti istället.

GLAD PÅSK!

LÖA-BLADET

En tidning för Löa med omnejd.

Utgiven av Löabygdens Hembygdsförening.

Redaktion: Stina Gottliebsson, Petters, 302 55

Emma Westman, Rosendalstorp, 320 21

www.loabloggen.blogg.se

Det goda komplementet till Löa-Bladet. När ni vill ha snabb och aktuell information om vad som händer eller har hänt i Löa.

Men hela huset behövde i alla fall inte rivas

Forts från sid 1

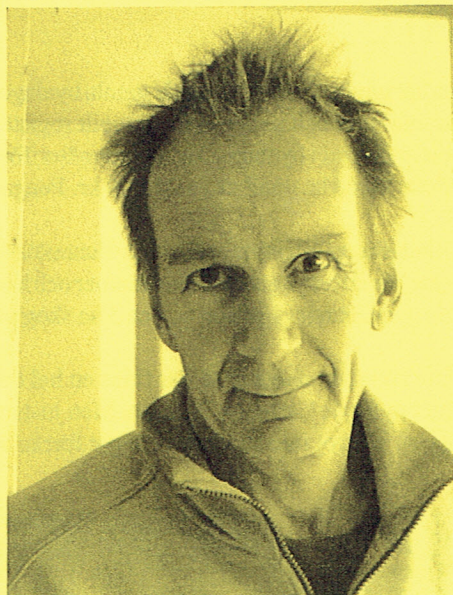
är den bästa växtbetingelsen för hussvamp. Den slingrar iväg sina långa myceltrådar och kan sprida sig med 5 mm per dygn. Den breder ut sig över trävirke och mumsar i sig cellulosan i virket, som till slut blir aldeles sprött och faller ihop. I allvarliga fall kan man få lov att riva och elda upp hela hus.

Det behövdes tackochlov inte i detta fall. Men det räckte inte med att täta det läckande röret, eftersom hussvampen själv kan transportera fukt och skapa de goda växtförhållanden den vill ha när den väl har börjat växa. Här gällde det att ta bort allt svampangripet virke och murstenar och all smittat grus, för att bli av med svampen.

Det går men tar tid

–Det kändes förfärligt i början innan jag fick grepp om allt och visste vad som behövde göras, säger Torbjörn Lie, som själv svarat för renoveringsarbetet. Men nu när jag jobbat med det ett tag ser jag att huset går att rädda i alla fall, även om det tar tid.

Det är Torbjörn Lie och Torbjörn Birging som äger Missionshuset. Och man kan nog säga att försäkringsbolaget hade tur som

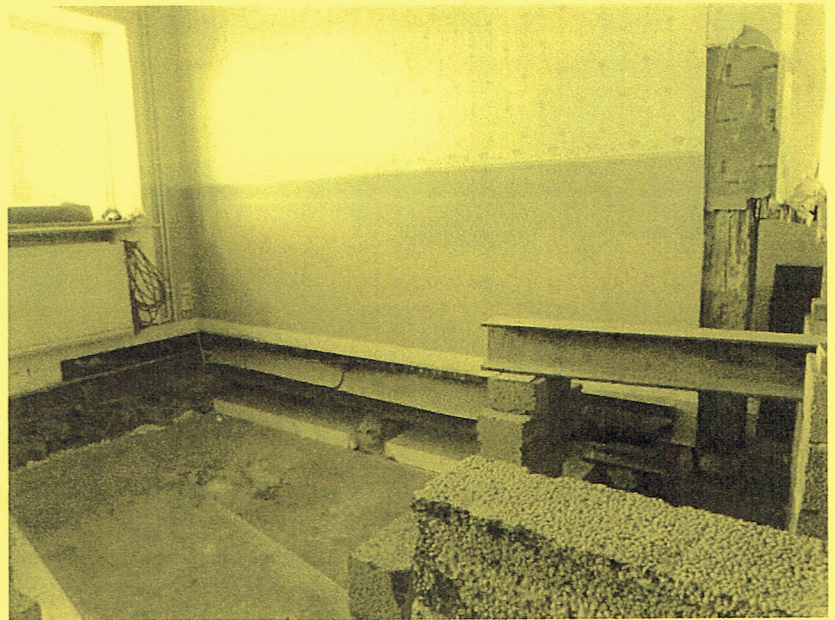

Torbjörn Lie ser fram emot att få flytta till Missionshuset en dag och bli vaktmästare där.

hade en så kunnig och engagerad snickare som Lie att tillgå. Torbjörn är i sin tur glad åt försäkringsbolagets och svampsaneringspecialisternas råd och dåd. Sonen Sixten och Adde Arvidsson, som går byggnadsprogrammet i Lindesberg, har också varit till stor hjälp. Liksom Pelle.

–Hjälp, säger Torbjörn, jag kommer inte

Vardagsrummet i Cederins lägenhet är sig inte riktigt likt.

ihåg vad han heter i efternamn, men han är fantastisk på att gräva och bära sten.

Kapade skorstenar

Allt kalkbruk skulle bort, alltså måste hela skorstensstocken kapas underifrån. Att kapa en 20 ton tung skorsten underifrån utan att hela skorstenen faller ihop låter obegripligt. Men det går uppenbarligen. Med hjälp av balkar och borrar och domkrafter och kunnigt folk.

När den ena skorstensstocken var fixad och klar och ny grund lagd med lekablock, kom specialisterna på att det nog var bäst att ta den andra också. För säkerhets skull.

–Det betydde två veckors längre byggtid, säger Torbjörn. Men nu börjar jag kunna det här. Jag kan snart kalla mig specialist på kaping av skorstensstockar.

”Men nu börjar jag kunna det här. Jag kan snart kalla mig specialist på kaping av skorstensstockar”

För att få bort allt svampsmittat material grävdes så 36 ton sand och grus ut och lika mycket ren sand fylldes på.

–Det blir ingen ny torpargrund, utan en helt modern grund under den här delen av

huset, berättar Torbjörn. Det betyder fem lagertjock frigolit direkt på marken. Ovanpå det gjuter vi en betongplatta, gjuter in golvvärmslingor i betongen och lägger parkett över det. Jag hoppas allt ska vara klart till i maj någon gång.

Bara en lägenhet

Alla golv i den trerumslägenhet som Cederins hyr har brutits upp, men resten av huset har klarat sig. Försäkringsbolagets specialister har naturligtvis gjort ordentliga undersökningar.

Husförsäkringen gäller för den här skadan och Torbjörn får också betalt för sitt arbete.

–Ja, det är väl klart, annars hade jag ju inte jobbat med det här. Men det känns bra också att jag kunnat vara här och få se till att allt blir gjort på bästa sätt. Missionshuset är mitt skötebarn och jag tänker mig nog att själv flytta hit när jag blir pensionär. Då ska jag vara vaktmästare och gå här och pyssla. Det ser jag fram emot.

Torbjörn vill ge en stor eloge till Lars och Ami Cederin, som utan gny flyttat till Kopparberg en tid och som också flyttade alla sina saker, när det visade sig att hela lägenheten måste rivas ut.

–Vi har inte drabbats av något elände och en massa arbete, säger Lars, och vi trivs bra i Kopparberg. Men det är klart att en liten enrumslägenhet blir för trång i längden. Att få komma tillbaka till Missionshusets finaste lägenhet blir bra.

Till slut kom nya bron på plats

För ett år sedan vid den här tiden var det 18 grader varmt ute! Det minns Anders Ericsson mycket väl. För det var då bron över ån till den planerade promenadvägen över Tjävena skulle läggas på plats. Det gick inte. Tjälén hade gått ur marken och varken traktorer eller den stora lyftkranen tog sig fram. Underredet till bron blev stående vid Nothusåsen till mitten av december. Då gjordes ett nytt försök och då gick det bättre. Bron kom på plats.

Nu har också virke inköpts till golv (eller heter det däck?) och räcke, som ska komma på plats i slutet av denna månad. Sedan kan alla löabor (de som vill) ta sig en tur på den nya promenadslingan.

Som LÖA-Bladet berättat är inte alla i byn glada åt denna nyhet. Länsstyrelsens godkännande av projektet överklagades med hänvisning till att det dels var onödigt att dra ner folk till detta känsliga fågelområde och dels att vägen skulle störa vattenflödet mellan Tjärnen och Tjävena.

Men länsstyrelsen har inte funnit anledning att ompröva sitt beslut. Det är bättre med en stig där fågelintresserade och andra promenerare kan hålla sig, menar länsstyrelsen, som inte heller kunnat konstatera att stigen, som på det sankaste stället är uppbyggd av en risbädd, fiberduk och Larsbosylta, på något sätt stör vattenflödet.

Och gamla bron har fått ny ägare

LÖA-Bladet berättade 1995 att en diskussion hade uppstått om vem som ägde den gamla landsvägsbron och vem som därmed hade skyldighet att stå för en då mycket nödvändig upprustning av bron. Vägverket hade tagit sin hand från bron när den nya riksvägen var klar någon gång i slutet av 1950. Förmodligen hade ansvaret då lämnats över till Ramsbergs kommun, men den fanns ju inte kvar 1995 och Lindesbergs kommun ville inte kännas vid bron och framför allt inte kostnaderna för den.

Småningom visade det sig ändå att det var Lindesberg som ägde bron och kommunen tyckte sig ha kommit på en bra lösning 1998 då den helt enkelt ville skänka bron som gåva byn. Men bergsmännen i LÖA lät sig förstås inte luras hur lätt som helst, för med den gåvan medföljde ju också stora kostnader för brons underhåll. Förhandlingar vidtog och man fick en muntlig överenskommelse att kommunen skulle stå för reparation och rostskyddsbehandling av brons stålkonstruktion samt sätta upp gatlykter i var ände av bron. Kommunen skulle också stå för allt trävirke, men arbetet med att riva bort det gamla och lägga på det nya skulle byborna stå för själva. Därtill skänkte kommunen två skogsfastigheter på Rävudden, för täckande av framtida underhållskostnader för bron.

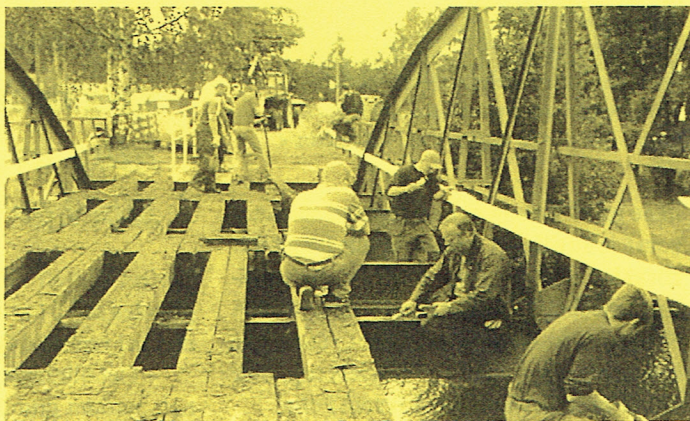
I augusti 1999 blev det så stor brobyggarfest i LÖA. Ett stort arbetslag av löabor i alla de åldrar kom till städes. Rev bort gammalt virke, slipade och målade, la nya bjälkar och spikade slutligen fast det nya brodäcket med ca 3000 femtums spikar.

Bron ligger på Västra LÖA Byalags mark och tanken var att det var byalaget som skulle stå som mottagare av kommunens gåva av bro och skog. Men det skriftliga avtalet dröjde. Det måste formellt finnas en juridisk person med organisationsnummer, för att kommu-

nen ska kunna ge sådana här gåvor. Det minst 200 år gamla byalaget hade inget organisationsnummer och heller inget aktuellt register över delägarna och deras andelstal i byalaget. En ny lantmäteriför rättning behövdes för detta till en kostnad av ca 25 000 kr. Pengar som byalaget inte hade.

Men nu är det klart. Lindesbergs kommun har bekostat lantmäteriarbetet. Västra LÖA Byalag har fått ett organisationsnummer och kan därmed stå som ägare av gamla landsvägsbron och ca 5 ha skog på Rävudden.

– Den skogen har inte rörts på många år så där finns en hel del som vi kan avverka, säger byfogde Carl-Eric Persson. Men just nu är virkespriserna så låga, så jag tror inte att vi tar ut något förrän vi behöver.

Löaborna fick själva renovera gamla landsvägsbron i augusti 1999.

Spännande och ansvarsfyllt jobb bland härliga, trevliga och goa barn

Richard Linder är en väldigt lycklig människa. Inte nog med att han har åtta egna barn, han är dessutom rektor för Löa Skola och alla de go'a, härliga och trevliga barn som finns där.

Att Richard Linder tycker om barn står snart klart. Hans superlativer över dessa små och ännu oprövade människor tar liksom inte slut. Han utbildade sig till förskollärare och började arbeta som sådan 1981. Ett fantastiskt härligt jobb!

Efter fem år blev han föreståndare och hamnade sedan i allt fler chefspositioner inom skolans värld. Senast som skolledare i Nora.

– Men jag började längta tillbaka till den mer nära verkligheten bland eleverna och när jag av en slump fick se att Löa Skola sökte en ny rektor tyckte jag att det skulle vara perfekt. Jag bor själv i Mårdshyttan så det är ju inte så långt ifrån.

Pirrigt i början

Det nya jobbet kändes väl lite spännande och pirrigt i höstas. En friskola är så beroende av bidrag och inte omhulad av samma ekonomiska trygghet som en kommunal skola. Man har som rektor ett alldeles extra ansvar för ekonomin, menar Richard.

Men i skolan finns inte bara elever, utan också skolfröknar som även de med rektor Richards vokabulär är härliga, go'a och bra! Viktiga förutsättningar för att skolarbetet ska fungera. Han är för övrigt själv gift med en skolfröken.

Richard Linder är rektor för Löa skola sedan höstterminen.

Bra resultat - bra liv

Målet med skolans arbete är först och främst att eleverna ska nå uppsatta mål och få ett bra resultat.

– Det är extremt viktigt, säger Richard. Ett bra resultat i skolan är grunden för ett bra liv. För att nå målen behövs samtidigt bra förhållanden för personalen med arbetsglädje och trygghet.

Richard Linder ser skolan som en stor maskin. Han kan inte välta omkull hela den maskinen, men han har som rektor till uppgift att vrida och vända på vevar och rattar, för att få hela maskineriet att fungera så friktionsfritt som möjligt. Kanske behövs

det skruvas lite mer någonstans, men på det hela taget tycker han att skolmaskineriet i Löa fungerar bra nu.

Uppföljning från början

Lite alarmerande tyckte han det var i höstas då det stod klart att allt för många av löaeleverna inte når upp till målen. Han såg då till att Löbo, som äger skolhuset, byggde om lite grand, så att skolan fick tre nya, mindre rum.

– En del barn bli lätt distraherade av 18 andra i klassen och behöver ibland få sitta i lugn och ro i en mindre grupp med en lärare, säger Richard. Man måste redan från första klass följa upp varje elev och se till att ingen halkar efter – i högstadiet kan det vara för sent.

Betyg skapar stress

Det nya betygssystemet med betyg redan från årskurs sex vill Richard helst inte säga någonting om. Men han har svårt att dölja att han inte är särskilt förtjust i det.

– Det är en myndighetsutövning, som ger extra jobb för lärarna och skapar stress och hård press på många elever. Särskilt unga tjejer som redan i trettonårsåldern tar på sig ett större ansvar att vara duktiga. Jag tror inte betyg är viktiga redan i sexan.

– Men det är bara min åsikt, skyndar sig Richard Linder att tillägga. Jag har inga vetenskapliga bevis för om det är bra eller dåligt.

Stor arbetsplats

Löa skola har idag 110 elever, på förskolan finns 40 barn och personalstyrkan uppgår till 30 personer.

– Är vi här samtidigt allihopa blir vi 180 personer, det är ganska mycket, konstaterar Richard och noterar som särskilt positivt med Löa att skolan har ett mycket modernt kök och förmodligen kommunens bästa kokerska. Att föräldrarna är så trevliga och engagerade och att det överhuvudtaget bor så mycket duktiga och driftiga människor i Löa.

Då kan önskemål snabbt bli uppfyllda. Som till exempel att dagis snart kommer att byggas ut. Det behövs dels för att det är så trångt där nu och dels för att man då kanske kan få plats med några fler barn. En bra grogrund för den fortsatta skolverksamheten i Löa.

Idag går 110 barn i Löa Skola och 40 barn i förskolan

NU JÄSER DET I DEN LILLA BYN

Löa-pensionärer kräver lugn och ro

Ovanstående rubrik fanns över ett helsidesreportage i Bergslagsposten i april 1971. Boende i det då ganska nya pensionärshemmet i Löa klagade över att samlings-salen på bottenvåningen användes av byns föreningar på kvällstid. Några blev mycket störda av ljud där nerifrån och särskilt av bilar som startades och körde därifrån sena kvällar. När så lekskolan flyttade in blev det ännu värre. Stojjiga barn, som sprang utan uppsikt och en massa saker som tog upp plats i lokalen när pensionärerna själva ville sitta där för lugna kaffestunder.

Det var LUM som startat sin barnverksamhet och Ing-Marie Larsson och Britt Carlsson får i reportaget försvara sig med att de bara var där på dagtid och att de alltid var noga med att ställa undan sina saker i det skåp de fått ställa in i lokalen.

– Det var stor debatt och ett hiskeligt liv ett tag, minns Britt Carlsson nu. Alla pensionärer stördes inte av föreningsliv och barnverksamhet, det blev som två läger i hemmet

som trätte på varandra. Vi i LUM tyckte förstas att klagomålen var överdrivna, för vi var bara där en gång i veckan. Högst ett par timmar varje måndag.

Pensionärshemmet planerades av Ramsbergs kommun och kommunfullmäktiges ordförande Börje Sjöholm säger i artikeln att det redan från början var tänkt att byns föreningar också skulle kunna använda samlings-salen.

– Och det var väl en hel del föreningar som gjorde det, säger Britt. Källarlokalen i pensionärshemmet, som för övrigt också användes som bibliotek, var den bästa samlingslokal vi hade i byn vid den tiden.

LUMs ordförande, Ing-Marie Larsson och sekreterare, Britt Carlsson, visar för Bergslagspostens reporter det skåp där LUM förvarade sina saker och som knappast borde stå i vägen för kaffedrickande pensionärer.

Trollebo förskola kommer att få en utbyggnad på ca 170 kvadratmeter mitt på huskroppen ut mot vägen.

ENIGHET RÅDER I DEN LILLA BYN

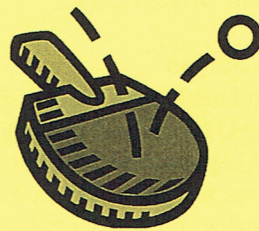
Barnen behöver större utrymme

I dag finns det kanske större anledning att klaga över ljudet från stojjiga barn i pensionärshemmet lokaler. Men nu finns det ju å andra sidan inga pensionärer där som kan störas. Nu har hemmet helt tagits över av Trollebo förskola och fritis. Många barn finns det där och trångboddheten börjar bli besvärande. Löa Bostäder, Löbo, har därför beslutat att tillmötesgå skolans önskemål om en utbyggnad av dagishuset.

Det blir en utbyggnad på ca 170 kvadratmeter, som kostnadsberäknats till 22 000 kr/kvm eller 3,8 miljoner kronor. Hela ventilationen i huset görs samtidigt om och pellet-

pannan byts mot bergvärme. Löbo kommer att söka ett byggnadskreditiv i banken för detta. Så fort byggnadslov och banklån är beviljade kommer yttre grävningar att sättas i gång. Inre arbeten gör sedan under sommarlovet, när skolan tillfälligt kan användas som dagis.

Löbos styrelse noterade när beslutet fattades att en ny babyboom tycks vara på gång. Fler barn står i kö till Trollebo och kan man nu med denna utbyggnad få plats för ytterligare tre eller fyra barn med skolpeng från kommunen är investeringen snart betald.

Ledare för bordtennis sökes

Intresset bland skolungdomarna är stort för att få igång bordtennis i Bydegården Torsdagar finns ledig tid.

Sportklubbens bekymmer är att den ännu inte fått tag i någon ledare för pingisen. Kanske är det dig den söker?

Ta kontakt med Anders Ericsson 070-538 17 03 om du är intresserad och vill ställa upp för ungdomen.

Sommarjobb på minigolfsen

kommer det att i år finnas som kommunalt sommarjobb under vardagar veckorna 25-33

Löaungdomar som är intresserade går lämpligen in på kommunens hemsida och anmäler sig under "feriearbete".

Men LSK vill gärna ha hjälp vid golfbanan också före v 25 o efter v 33 samt alla helger. Anmäl er till Roland Lindqvist 070-15 65 766

När karta och GPS inte räcker till visar Mikael Stark den bästa vägen

Kanske skulle man kunna tro att bilatlas och kartor av alla de slag börjar bli onödiga. Nu när GPS finns i såväl bilar som telefoner, knappast man ju bara in vart man ska och får anvisningar om hur man ska åka.

Men så enkelt är det inte alltid. Kartor behövs. Inte minst för ambulans, polis och räddningstjänst, som snabbt måste hitta fram och kanske veta lite mer om vägen dit än vad som står på en vanlig karta. Var kan man lämpligen sätta upp spärrar för bovar på flykt? Var finns vattenskyddsområden? Var kan brandbilarna lättast komma ner till vatten? Var kan en helikopter landa? Hur sträcker sig vårt insatsområde?

Nytt företag i lagårn

Sådana kartor kan Jellvert Kartprodukter AB tillhandahålla. Det företaget finns nu i Löa och drivs där av Mikael Stark. Torbjörn Elvenäs ladugård har fått en ny hyresgäst mellan veterinärerna och Dalvikskvarn.

Löa-Bladet gick förbi häromdagen och fick förstås lov att stoppa in huvudet och undra vad detta var för nytt. Och blev som så många gånger förr förundrat över vad många fantastiska verksamheter det finns och som man sällan har någon aning om.

Mikael Stark berättar att han inte heller hade så stor aning om den här typen av kartor innan han bestämde sig för att ta över företaget, i december förra året.

– Det var hustrun till en av mina kompisar som drev företaget och när jag hörde att hon var på väg att sälja det, började jag fundera på om det inte var dags för mig att börja med något nytt, berättar Micke. Jag jobbade som dataprogrammerare, men ut-

vecklingen inom det området går så himla fort. Jag började känna att jag fick allt svårare att hänga med och ville lägga av innan jag helt gick in i väggen.

Irriterad brandman började

Det fick bli kartor i stället. Företaget startades en gång av Lennart Jellvert. Han var brandman i Lindesberg men irriterades ofta på att de kartor som räddningstjänsten hade tillgång till var så dåliga. Viktig information saknades på dem och dessutom var de alltför ofta för gamla. Kartor är färskvaror. Man måste ha den senaste varianten om man snabbt ska hitta fram till den plats där det brinner.

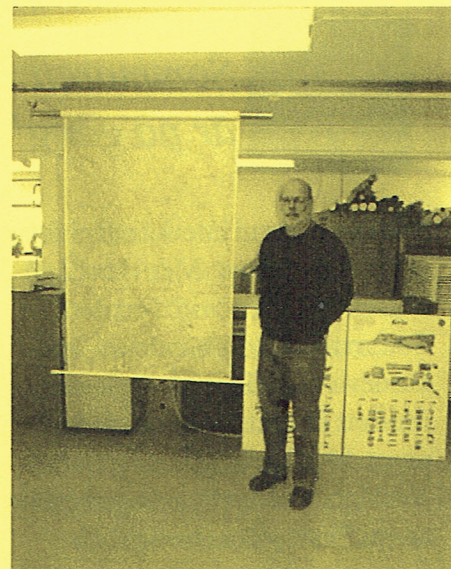
Ritar inte själv

Micke Stark ritar inga egna kartor. Han beställer nya kartor från Generalstaben eller Lantmäteriet och lägger på den extra information, som beställaren vill ha. Han behöver inte heller själv köra runt, för att ta reda på var rastplatserna finns, mäta hur lång järnvägen är eller vad det nu är man vill ha med på kartan. Sådan information finns hos kommunen eller hos beställarna själva. Det gäller att lägga över den på kartan och sedan utforma kartan på önskat sätt. Polisen vill kanske ha en väggkarta eller en rullgardins-karta, som man lätt drar ner och kan peka ut var rånet skett och hur olika patruller bäst ska ta sig dit.

Kartpärmar enligt lag

Pärmar med aktuella kartblad är viktiga för räddningstjänsten – de ska enligt lag finnas i varje bil – och de ska vara laminerade, så att man kan slå upp dem över en bilhuv även i hårt regnväder.

Skogsfolk vill också ha kartor som tål hårt väder och som går att vika ihop många

Mikael Stark har övergivit dataprogrammerandet och ägnar sig nu åt kartor istället. Ibland även styckningsscheman för lamm och kalv.

gångar, utan att gå sönder i vikingarna. Jaktlaget vill kanske ha en karta med alla jaktorn utsatta.

Världskarta framför teven

Beställningar kommer från hela landet, men Mikael tycker att det går lite trögt så här i början. Kanske kan kartorna kombineras med annat, när han ändå har apparatur för att göra rullgardiner, montera stora blad på skivor, laminera och rama in. Mikael har till exempel monterat och laminerat styckningsscheman för lamm och kalv till Ingrid Bengtssons gårdsbutik i Bäcktorp.

– Den lustigaste beställningen hittills fick jag häromdagen, då en man ringde från Stockholm och ville ha en världskarta som rullgardin att dra ner framför sin nyinköpta stora 60 tums teve. Han tyckte teven var så ful när den stod oanvänd.

Det visade sig efter några telefonsamtal att beställaren är en kombinerad ståuppkomiker och jonglör som reser runt med egna shower. Måhända kan han komma till Löa Bygdegård någon gång!

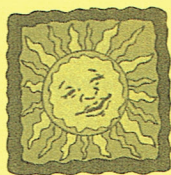

Annas Kafé 10-årsjubilerar

Jodå, det är nu 10 år sedan vi fick ett kafé i Löa. Och även om Anna och Kenth Olofsson försökt att slå sig härifrån ett par gånger, så inser de väl nu att det är bäst att stanna i Löa och fortsätta med sin uppskattade servering av allehanda läckerheter. Den 28 juni blir det 10-årsjubileum.

– Programmet är inte klart ännu, men det blir väl lite extra med mat och musik och så, lovar Kentha.

**Redan nu på lördag,
23 mars kl 19,
blir det pubkväll på kaféet.
Trubadurduon Max & Peter
från Örebro kommer.
Entré 50 kr.
Mat (125 kr)
förbokas på tel 0580-30032.**

*Sommaren
är på gång!*

Måhända tror ni inte det när ni tittar ut genom fönstret. Men titta då på affischen här bredvid! Just det! Sommarens stora händelse - båt-karnevalen - håller på att planeras. Med ett fantastiskt tema i år dessutom. Med kunskap om löabornas påhittighet och uppfinningsrikedom kan ni förstå vilka otroliga och fantasirika flytetyg vi kommer att få se där nere vid kaféet och ute på ån då i slutet av juli. När solen dessutom lyser varm och skön över LÖa. Och hembygdsgårdar, laxfiske, spelmansstämma, Löiad och säkert något mer skoj i Bygdegården kan vi också förvänta oss av sommaren. Snart är den här!

BÅTKARNEVAL I LÖA

lördagen 27 juli

Årets tema är

FANTASTIK

(med betoning på i)

FANTASTIK är samlingsnamn för fantasy, science fiction & skräck. Planera er utstyrsel, smycka era allehanda flytetyg och kom och var med på vårt äventyr på den vackra ån.

Starten går kl 17.00

Anmäl deltagande från kl 16 vid bastubryggan.

Pris till vinnaren av tipsfrågorna, vandringspriset får till bäst utstyrsel farkost.

Välkomna

LÖa Kultursällskap

Mobilt bättre än fibrer?

Vi får väl lov att ta en sväng till om fibrerna i LÖa-Bladet. Även om det börjar kännas tjugigt. Några nyheter har vi knappast att komma med. LÖa är på väg att vävas in i framtidens optiska fibernät, men ingen kan säga när det blir klart och kommunens och länsstyrelsens pengar har tagit slut. Några bidrag därifrån för grävningar från stamnätet in till varje fastighet är det knappast tal om längre.

Fast i Östra LÖa har man inte helt givit upp. Där har bildats en arbetsgrupp för att undersöka vilka möjligheter som finns.

– Vi har fått ett bidrag från Leader Bergslagen till en förstudie, berättar Gunnar Fridmodig. För de pengar har vi kunnat anlita en konsult, som hjälpt till att göra en ansökan till länsstyrelsen om bidrag för att gräva ner fiberslangar från stamnätet till enskilda fastigheter.

Osäkra bidrag

Ett 30-tal fastighetsägare har visat intresse av att vara med och dela på eventuella bidrag. Om det nu blir några.

– Det vet vi inte, säger Gunnar, men vi lämnar in en ansökan ändå. De politiska besluten ändras ju då och då och har vi tur kanske vår ansökan kommer i rätt tid.

Andra i Östra LÖa har tidigare gått samman och grävt i privat regi.

Så länge tjälen ligger sker inget fysiskt arbete med fibernätet, men enligt Petri Lenkkeri, på Stadsnät, är planeringen för hur man ska gå vidare i full gång. Först med att få fibrerna in i huset och mediaomvandlaren installerad blir de 27 fastigheter som ligger nära stamkabeln och som redan grävt och lagt ner anslutningskabeln. Det hänger på tjälen. Så fort den gått ur jorden kommer resten att gå fort menar Lenkkeri.

Snabb teknisk utveckling

Teknisk utveckling hejdas dock inte av tjäle. Telenors mobila bredband har nu en täckning och kapacitet som gör optisk fiber mindre fantastisk. Carl-Eric Persson har testat.

– Jag skaffade ett Telenorabonnemang och fick ett behändigt litet trådlöst modem, som ofta fungerar bättre än Telia hemma hos mig. Just här över LÖa har Telenor en mycket

bra täckning. Jag har testat på olika ställen och får oftast en mycket god hastighet och kapacitet.

– Jag trodde faktiskt inte att utvecklingen skulle gå så fort, säger Carl-Eric. Men nu är det nästan så att jag börjar undra om det är lönt att vänta på de optiska fibrerna.

Inbyggda begränsningar

Peteri Lenkkeri erkänner att också ett mobilt bredband kan vara mycket bra. Men bara som komplement. Om man reser bort eller så. Den stora nackdelen med mobilt bredband är att det har inbyggda begränsningar. Om man utnyttjar bredbandet till max kan hastigheten plötsligt sjunka eller så får man betala mer. Optisk fiber har inga sådana begränsningar och är därför mycket bättre, tycker Lenkkeri.

Men då gäller det förstås att få in den i huset också.